

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam

nr. 205 - Zondag 25 februari 2024

2de zondag in de Veertigdagentijd

Welkom!

In de lezingen van vorige week kwamen we op het spoor van beproeving en lijden, door de beproevingen van Jezus in de woestijn. Vandaag zien we in het Evangelie het totaal tegenovergestelde: De verheerlijking op de berg Tabor. Twee uitersten! Hoe komen we nu van het ene tot het andere? De ervaring van lijden en beproevingen zullen zo vaak de overhand hebben op ervaring van heerlijkheid en glorie. Vaak stellen we dan vragen waarom het zo moet zijn. Meestal krijgen we geen antwoord. Of... halen we misschien te weinig uit ogenschijnlijk te eenvoudige antwoorden? Of... moeten we leren uit concrete ervaringen? Is loslaten en vertrouwen, zo gemakkelijk als het klinkt, toch de weg die we moeten gaan? In alle gevallen proberen we onze weg zo te gaan dat zij uitloopt op verheerlijking, op eer en glorie, op verrijzenisleven bij God.

Gods Woord op Zondag

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (9, 2-10).

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee en bracht hen boven op een hoge berg waar zij geheel alleen waren. Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd: zijn kleet werd glanzend en zo wit als geen bleker ter wereld maken kan. Elia verscheen hun samen met Mozes en zij onderhielden zich met Jezus. Petrus nam het woord en zei tot Jezus: „Rabbi, het is goed dat we hier zijn. „Laten we drie tenten bouwen, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.” Hij wist niet goed wat hij zei, want ze waren allen geheel verbluft. Een wolk kwam hen overschaduwden en uit die wolk klonk een stem: „Dit is mijn Zoon, de Welbeminde, luistert naar Hem.” Toen ze rondkeken, zagen ze plotseling niemand anders bij hen dan alleen Jezus. Onder het afdalen van de berg verbood Jezus hun aan iemand te vertellen wat ze gezien hadden, voordat de Mensenzoon uit de doden zou zijn opgestaan. Zij hielden het inderdaad voor zich, al vroegen zij zich onder elkaar af wat dat opstaan uit de doden mocht betekenen.

Ter overweging

Vorige week zondag hebben we in het Evangelie gehoord hoe Jezus, na zijn Doopsel, de woestijn introk om daar vervolgens op de proef gesteld te worden door de duivel. We leerden uit dat verhaal dat onderhandelen of meegaan in het kwaad niets oplevert maar dat je welbewust het kwaad en het lijden onder ogen moet zien om het vervolgens welbewust te kunnen bestrijden. Dat dit geen gemakkelijke zaak is mag duidelijk.

Deze 2de zondag van de Veertigdagentijd gaan de Schriftlezingen verder op de lijn van beproeving maar het Evangelie laat ons ook zien wat het eindresultaat is, als wij lijden en kwaad niet ontvluchten maar bestrijden vanuit ons geloof. Het eindresultaat is verheerlijking, Gods heerlijkheid, eer en glorie.

De lezingen beginnen evenwel met dat toch wat vreemde verhaal van Abraham en het offer van zijn zoon Isaak. Het is een verhaal dat veel vragen oproept, naast de bevreemding waarom God zo iets vraagt en het zover laat komen. Het is per slot van rekening op het laatste nippertje dat Isaak niet opgeofferd wordt op het altaar van gehoorzaamheid en trouw aan God. Had Abraham dan niet genoeg geleden onder de omstandigheden waarin hij leefde? De ervaringen van Abraham kunnen we misschien wel volgen. Het zijn ervaring waarbij we heen en weer geslingerd worden tussen geluk en ongeluk.

Van elk menselijk leven kunnen we stellen dat ze tussen geluk en ongeluk doorgaat. Elk leven kent z'n ups en downs, momenten waarop je het kunt uitjubelen van geluk en momenten waarop je met de handen in de haren vraagt hoe het toch in Godsnaam verder moet. Spreekwoordelijk zeggen we wel eens 'elk huisje heeft z'n kruisje' maar soms lijkt de grootte en de lasten van de kruisjes niet gelijk verdeeld te zijn, en krijgt de ene meer op z'n schouders te dragen dan een ander. En ook dan vragen wij ons af 'waarom?'.

Een goed antwoord is moeilijk te vinden. Wetenschappelijk kun je wellicht gauw iets vinden maar de diepere (levens)vragen zijn daarmee nog niet beantwoord. Vanuit ons geloof is het evenmin eenvoudig. Het gemakkelijke antwoord dat vaak gegeven wordt is: Loslaten; gehoorzaamheid aan God; trouw blijven aan de Wet en de Geboden; jezelf overgeven aan God. Al met al antwoorden die wellicht vanuit een goed, edel en vroom hart komen maar vaak voor het dagelijkse bestaan een onbevredigende antwoord blijven als beproevingen en lijden je daadwerkelijk raken.

Abraham vraag niet 'waarom?' en geeft zichzelf. De weg van de Heer – Hij werd wel geofferd, in tegenstelling tot Isaak – is eveneens zo'n weg van totale overgave, van het niet blijven vragen 'waarom?' en daarmee de ultieme voorafbeelding, met vandaag in het Evangelie de ultieme

Voor de kinderen

Deze zondag horen we een bijzonder verhaal over wat er met Jezus gebeurde. Op de berg Tabor vond een bijzondere gebeurtenis plaats: de verheerlijking van Jezus. Hij nam drie van de heilige Apostelen mee: Petrus, Jakobus en Johannes. Op die berg hadden zij het voorrecht om een gesprek tussen Jezus en twee beroemde personen uit de geschiedenis van Israël bij te wonen. Deze twee personen waren Mozes en Elia, die al eeuwen eerder waren overleden. Hoewel er geen foto's waren, begrepen de Apostelen op de een of andere manier dat zij getuige waren van dit buitengewone gesprek. Het was een belangrijke afvaardiging vanuit de hemel. Jezus zal Zijn Apostelen niet voor niets hebben meegenomen. Deze gebeurtenis was ook een boodschap voor ons, die deel uitmaken van de kerk. Wat speelde er zich af?

De omstandigheden waren heel belangrijk. Jezus begon steeds meer te spreken over Zijn lijden en sterven, wat niet alleen de hoge verwachtingen van de bevolking, maar ook die van Zijn leerlingen doorbrak. Zijn lijden,

voorafbeelding van het resultaat: De verheerlijking op de berg Tabor.

We kunnen de verleiding nauwelijks weerstaan om te vragen naar het 'waarom'. Ook God heeft die vraag gesteld bij het sterven van zijn Zoon: "Mijn volk, wat heb ik U misdaan en waarmee heb Ik u bedroefd, antwoord Mij..." (Goede Vrijdagliturgie). Het antwoord hebben we overigens niet eens per se nodig om verder te gaan en het roept misschien weer nieuwe vragen op met als gevolg dat we blijven steken in de kuilen op onze levensweg.

Geloof in Gods uitverkiezing en liefde en vertrouwen op de vervulling van de belofte geven uiteindelijk meer kracht en sterkte, getuige Abraham en onze Heer Jezus Christus. Moge het ons gegeven zijn die kracht en sterkte te vinden en daaruit te leven als het kwaad ons leven raakt.

Gebed

God, bij de verheerlijking van uw Zoon op de berg Tabor heb U ons gezegd te luisteren naar uw beminde Zoon. U vraagt dezelfde gehoorzaamheid als die van Abraham, als die van Mozes en zovele anderen die ons in het gewone van alle dag op glorieuze wijze zijn voor gegaan. Hun geloof was hun kracht en sterkte. Wij bidden U: laat ons leven van uw Woord en verlicht de ogen van ons geloof om met vreugde uw heerlijkheid te kunnen aanschouwen. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon, die met U leeft en heerst in de eenheid van de heilige Geest, God, door de eeuwen der eeuwen. Amen.

Deze Nieuwsbrief ronddelen

Deze nieuwsbrief staat ook op de website van onze parochie: www.dechristoffel.nl. Even zo goed willen wij u vragen deze Nieuwsbrief rond te delen met wie hem niet kan ontvangen of wie geïnteresseerd is in ons katholieke geloof en geloofsgemeenschap, wie zoeken naar zin, hoop en vreugde in hun leven. Van harte wensen wij u een heel mooie en gezegende zondag toe en graag tot ziens, in de kerk of elders.

*Mede namens pastor Annie Schothorst-Vos,
pastoor John De Zwart*

sterven en verrijzenis waren moeilijk te begrijpen. Petrus sprak namens allen toen hij Jezus apart nam en Hem terechtwees: “*Waar is Uw vertrouwen op God? Hoezo verworpen worden?*” De emoties bij de leerlingen liepen hoog op. Begrepen ze echt zo weinig van Jezus’ boodschap en onderwijs? Of speelde er meer? Misschien voelden ze aan dat de weg van de Messias ook consequenties voor hen had. Jezus benadrukte dat als Hij de weg van het kruisdragen ging, de leerlingen die weg ook moesten gaan. Dit paste niet bij hun dromen. Het was niet de toekomst die ze voor zichzelf hadden bedacht.

De verheerlijking op de berg Tabor herinnerde hen eraan dat Jezus meer was dan alleen een aardse leraar. Hij was de Zoon van God, en Zijn weg omvatte lijden, sterven en verrijzenis. Een boodschap die nog steeds belangrijk is voor ons allemaal, want door die weg en die boodschap te volgen, komen ook wij tot verrijzenis en de glorie van God.

Hieronder vind je een puzzeltje over het Evangelie van deze zondag. Streep de volgende woorden in de puzzel weg en schrijf de overgebleven woorden achter elkaar. Zij vormen samen een zinnetje. Veel plezier ermee en een fijne zondag!

Drie	Jezus	Profeet
Elia	Johannes	Spreken
Gedaante	Lijden	Tabernakelen
Geliefde Zoon	Mozes	Verheerlijken
Hoge berg	Overschaduwten	Wolk
Jakobus	Petrus	Zoon des Mensen

O	T	A	B	E	R	N	A	K	E	L	E	N
V	E	N	E	K	E	R	P	S	N	M	O	E
E	E	Z	J	A	K	O	B	U	S	O	Y	S
R	P	R	N	O	D	R	I	E	Z	Z	H	N
S	E	K	H	L	H	E	D	E	E	E	O	E
C	T	L	W	E	R	A	D	E	N	S	G	M
H	R	Y	O	W	E	F	N	E	R	D	E	S
A	U	D	L	E	E	R	E	N	N	W	B	E
D	S	E	K	I	L	I	L	T	E	G	E	D
U	E	N	L	L	Y	I	K	Y	H	S	R	N
W	J	E	Z	U	S	E	A	T	K	L	G	O
E	G	G	E	D	A	A	N	T	E	E	I	O
N	P	R	O	F	E	E	T	C	H	T	N	Z